

سازمان انتشارات
۱۳۵۱

تصویرها

شعرهایی از گدشته و امروز
نقاشی از بهمن دادخواه

سازمان انتشارات

کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان

بیمارستان تخت طاووس، خیابان جم، شماره ۳۱، تهران

چاپ اول، استادنامه ۱۳۵۱
کلیه حقوق محفوظ است

تصویرها

شعرهایی از گدشته و امروز
نقاشی از بهمن دادخواه

در این کتاب شعرهایی از شاعران هزار سال پیش تا
شاعران امروز ایران، گردآمده است.
از میان انبوه شعرهایی که از شاعران گذشته و امروز
ایران در اختیار داریم، شعرهایی انتخاب شده‌اند که
ساده‌اند و طبیعت را نشان می‌دهند. طبیعت زیبا، رنگین و
سرشار سرزمینمان را.
هدف از انتشار این مجموعه‌ها این است که کودکان و
نوجوانان ما بآنونهای ساده و زیبای شعر و ادب سرزمین
خود آشنا شوند و آن را دوست بدارند و بدانند که هزار
سال فاصله، از راه شعر و زبان، آسان از میان می‌رود. و یکی
از هدف‌های هنر، همین از میان برداشتن فاصله است.
واژه‌ها، مطابق معمول، نشانه گذاری شده‌اند تا کمکی
به خواندن باشد. اما معنی واژه‌هایی که ظاهراً آسان
نیستند، نیامده است تا جستجو، که پایه‌ی شناختن
است، دنبال شود.

تا نگویی سخنواران مُرددند
سر به آبِ سخن فرو بُرددند
چون برعی نام، هر که را خواهی،
سر بَرآرد زَ آب، چون ماهی.
یادگاری کَر آدمیزاد است
سخن است، آن دگر همه، باداست.

ظامی گنجوی
شاعر قرن ششم هجری

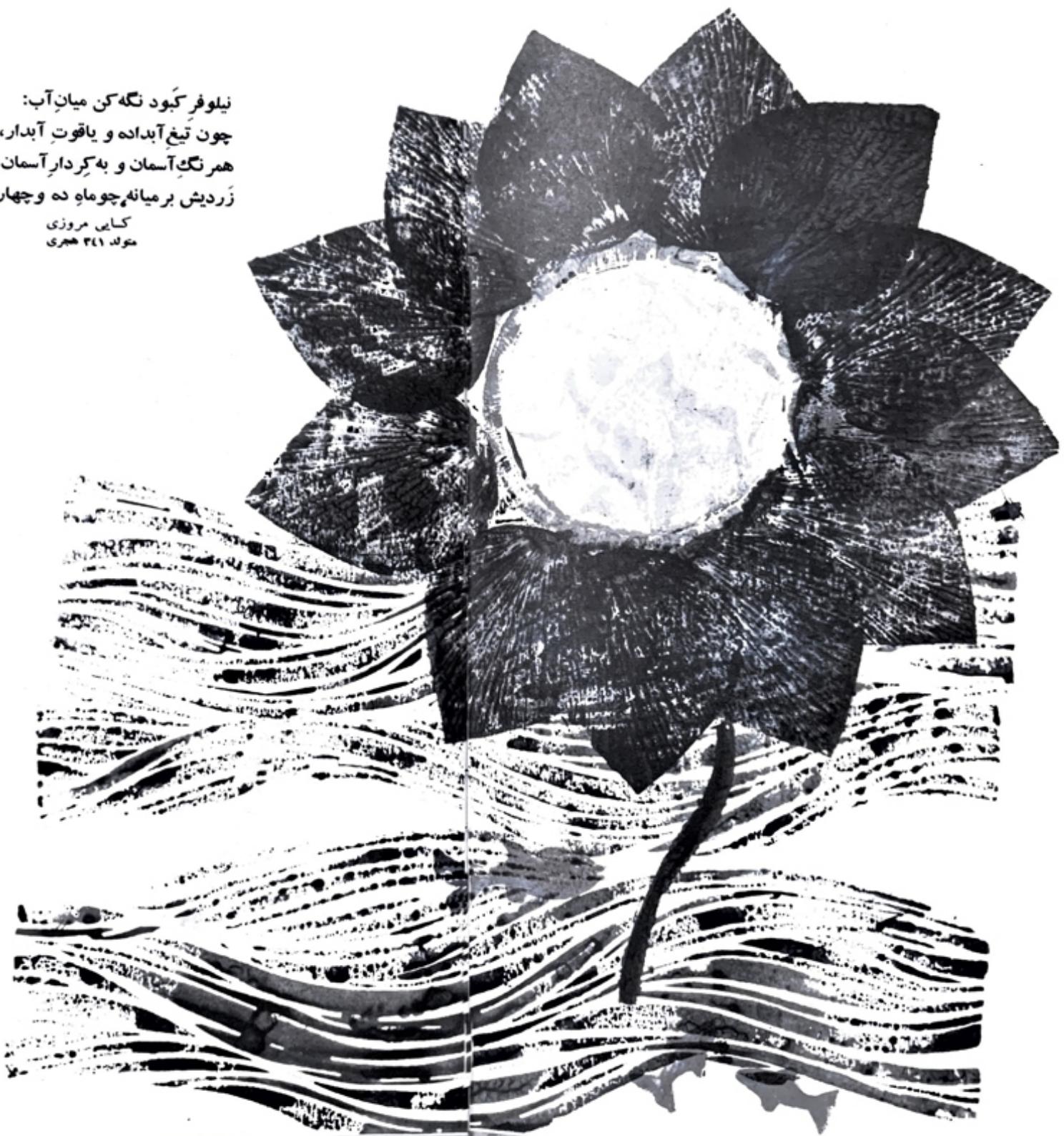

به هوا درنگر که لشکر برف
چون کند اندو همی بر واژ:
راست همچون کبوتران سپید
راه گم کرد گان ز هیبت باز.

آغاچی یخواری
عامر قرن بچاره همی

نیلوفر کَبُود نگه کن میان آب:
چون تیغ آبداده و یاقوت آبدار،
همر نگ آسمان و به کردار آسمان
زَردیش بر میانه چو ماوه ده و چهار.

کلایی مرزوی
متولد ۳۶۱ هجری

تا برآمد جامهای سرخ رنگ از شاخ گل،
پنجه‌ها، چون دست مردم، سربرآورد از چهار...

فرخی سیستانی
قرن پنجم هجری

آن صدھار لاله شکفته میان کشت
گوی میان دریا شمع است صدھار ...
تهران تبریزی
فرد پنجم هجری

یاقوت سرخ گشت زمین، ز ابر قطره بار.
شاخ درخت دارد یاقوت تازه، بار.

از ابر نویهار چو باران فروچکید

چندین هزار لاله ز خارا بُرونندمید...

منوجهی دامغانی

شاعر قرن پنجم هجری

سپاهش تیره برداشت و راغ
یکی فرش افکنده چون پر زاغ...

فردوسی توسی

قرن پنجم هجری

ما را به صحیح مُزدِه همی داد
آن راستگو خرس مُجَرب.
بَرَزَد دو بال خود را بر هم،
از چیست آن؟ ندانم، یار ب:
هست از نشاط آمدن روز
یا از تألفِ شدن شب؟

سعود سعد سلمان

تاجیر قرن ششم هجری

جای دگربنفشه، یکی دسته بدرُوند
وین جایگه بنفشه به خرمن تواندرود...

محمد تقی بهار

هنگامِ فَرَوْدَنْ که رساند ز ما درود
برِ مرغزارِ «دیلم» و طرفِ «سپیدرود»؟
دریا بنفس و مزبنفس و هوابنفس
جنگل کبود و کوه کبود و افق کبود.

بیشه بشکفته به دل بیدار است.
یاسمن، خفته در آغوش نرم.
سایه پروردی خلوت، شوکا،
می خر امد به چراگاهش گرم.

نیما یوشیج

من
پری کوچک غمگینی را
می‌شناسم که در اقیانوسی مسکن دارد
و دلش را در یک نی بلک چوین
می‌توازد، آرام آرام.
پری کوچک غمگینی
که شب از یک بوسه می‌میرد
و سحر گاه از یک بوسه به دنیاخواهد آمد.

فروغ فرتزاد

در این کتاب می خوانیم:

نظامی گنجوی . شاعر قرن ششم هجری	یادگار آدمیزاد یادداشت
آغاجی بخارایی . قرن چهارم	لشکریف
کسایی مروزی . قرن چهارم	نیلوفر کبود
فرخی سیستانی . قرن پنجم	برگهای چنار
قطران تبریزی . قرن پنجم	یاقوت سرخ
منوچهری دامغانی . قرن پنجم	رویدن لاله از سنگ
فردوسی توسی . قرن پنجم	فرشی از پر زاغ
سعود سعدسلیمان . قرن ششم	مزدهی صبح
محمد تقی بهار .	بهار
نیایوشیج .	یداری بیشه
فروغ فرخزاد .	پری کوچک غمگین

سازمان انتشارات

کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان

عیايان تخت طاووس، عیايان جم، شماره ۳۱، تهران

چاپ اول ، اسفند ماه ۱۳۵۱
کپی‌های م حقوق محفوظ است

www.parand.se